

XLVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov angaaende Jordebogsafgifterne af Bornholm.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 12. Marts 1904.)

Udvalget tiltræder Lovforslaget i Henhold til de i Motiverne anførte Grunde, idet man erkender, at Finansministeren ved Forelæggelsen af nærværende Lovforslag har opfyldt Bestemmelsen i Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903, § 1, 3. Stykke.

Deri hedder det: „For saa vidt der i enkelte Egne af Landet, saasom paa Bornholm, maatte være særlige faste Afgifter, der have Karakter af Statsskatter, bortfalde disse ligeledes fra 1. Juli 1904.

Efter nærmere Undersøgelse træffes Afgørelse heraf ved særlig Lov. Forslag hertil bliver at fremsætte for næste ordinære Rigsdagssamling.“

Udvalget tiltræder Lovforslagets Grundprincipper, at $\frac{1}{3}$ af Jordebogsafgiften afskrives straks, $\frac{1}{3}$ henlægges til Amtsrepartitionsfonden til Lettelse af Skattebyrden for Købstæder og Land, samt at Fordelingen sker efter de i Bilag I. anførte Regler, i Forhold til samtlige Udgifter, Amtsrepartitionsfonden har haft baade for By og Land, samt at $\frac{1}{3}$ fremdeles svares til Staten.

Man kan ligeledes billige den foreslaaede Afløsningsmaade med Amortisation i $55\frac{1}{2}$ Aar.

Imidlertid mener Udvalget, at der ved nærværende Lovforslag i Lighed med, hvad man gjorde ved Tiendeloven, kan være Grund til ogsaa at foreslaa afløst den Jordebogsafgift, som efter de indhentede Oplysninger svares af 23 Gaarde til Trediemand.

Det fremgaar af de indkomne Besvarelser paa Udvalgets Forespørgsel, at der er ialt 108 Gaarde, hvor Jordebogsafgiften svares til private. Deraf har 77 Ejere eller deres Forgængere — som oftest langt tilbage i Tiden — indkøbt deres Jordebogsafgift, fra 8 savnedes Oplysninger, som senere ere tilvejebragte ad privat Vej, og Resultatet bliver derefter, at kun 23 Ejere svare Afgiften til Trediemand. Deraf er imidlertid 3 Vornedgaarde, som ifølge Oplysninger fra Ministeriet aldrig have svaret Jordebogsafgift til Staten, og som derfor ikke kunne komme ind under denne Lov, men maa betragtes som en Slags Arvefæstere.

Til Rest bliver der 20 Gaarde, som svare Afgiften til Trediemand, og hvis samlede Ydelse efter Kapitelstakst 1902 andrager ca. 2,200 Kr.

For at disse ikke skulle stilles ugunstigere end de Gaarde, der svare Landgilden til Staten, foreslaar Udvalget, at der i Løbet af 20 Aar af Amtsreparti-